

भमरेष्टा, स्त्री, (भमराणांमिष्टा ।) भार्गी ।
भूमिजम्बुः । इति राजनिर्घण्टः ॥
भमरोत्सवा, स्त्री, (भमराणां उत्सवः प्रमोदो
यस्याः ।) माघवै । इति राजनिर्घण्टः ॥
भमासक्तः, पुं, (भमे भमणे आसक्तः युक्तः ।)
शुद्धमार्जकः । इति हेमचन्द्रः । ३ । ५८० ॥
भमिः, स्त्री, (भम + बाहुलकात् इ ।) भ्रमणम् ।
तत्पर्यायः । भ्रमः २ । इत्यमरः । ३ । २ । ६ ॥ भ्रमी
३ । इति भरतः ॥ (मखलाकारगतिः । ४ । तथा च
नेघघचरिते । १ । ७३ ।

“अचीकरचारुहृदयेन या भ्रमी-
निजातपत्रस्य तलस्यैव नलः ।”)

मखलाकारसैन्यरचना । यथा,—
“वीरान् सहस्रशो दृष्ट्वा भ्रमिभिः पर्यवस्थितान् ।
लवो लवेन सन्धाय शूरान् रोरुप्रपूरितः ॥
भ्रमिराद्या सहस्रेण द्वितीयायुतसङ्घाया ।
तृतीयायुतयुग्मेन तुरीयायुतपञ्चभिः ॥
पञ्चमी लक्षयोधानां षष्ठी योधायुताधिकैः ।
सप्तमी लक्षयुग्मेन सप्तभिर्भ्रमिभिर्मुतान् ॥
मध्ये लवो भ्रमियाणः सञ्चरन् बह्विवत्तदा ।
दाहयामास सर्वान् वै सैनिकान् भ्रमिकार-
कान् ॥”

इति पाद्मे पातालखण्डे ६१ अध्यायः ॥

भ्रमी, [न] त्रि, (भ्रम + इनि ।) भ्रमविशिष्टः । भ्रमी
विद्यते अस्ति अस्वर्थे इनुप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
भ्रश य उ अघः पतने । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(दिवां-पर०-अक०-सेट् ।) य भ्रशति । उ
भ्रशित्वा भ्रष्टा । इति दुर्गादासः ॥
भ्रष्टं, त्रि, (भ्रश + कर्त्तरि + क्तः ।) व्युत्तम् । अस्य
पर्याया गलितशब्दे द्रष्टव्याः ॥

“अर्थाद्भ्रष्टस्तीर्थयात्रान्तु गच्छेत्
सत्वाद्भ्रष्टो रौरवे वै ब्रजेच्च ।
योगभ्रष्टः सत्यष्टतिष्ठ गच्छेत्
राज्याद्भ्रष्टो नृगयां वै ब्रजेच्च ॥”

इति गारुडे नीतिसारे १०६ अध्यायः ॥

भ्रसृज, औ ञ श्र पाके । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(तुदा०-उभ०-सक०-अनिट् ।) रेफयुक्तादि-
दन्त्योपधः । क्षिपि संयोगादिलोपि भ्रट् । पाक
इह भ्रञ्जनम् । अश्र भ्रञ्जति भ्रञ्जते मत्स्यं
रूपकारः । औ अभाञ्जोत् । इति दुर्गादासः ॥
भाज, उ य ऋ टु भासि । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भा०-आत्म०-अक०-सेट् ।) रेफयुक्तः । उ
भाजते य भजे बभाजे । अशुबन्धवलात् संयो-
गादिल्लेप्याकारस्याप्येत्वम् ॥ ऋ अविभजत्
अवभाजत् । टु भाजयुः । इति दुर्गा-
दासः ॥

भाजकं, स्त्री, (भाज् + “क्वल् ङवौ ।” ३ । १ ।
१३३ । इति क्वल् ।) पित्तम् । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥

भाजिष्णुः, त्रि, (भाज् + इष्णुक् ।) अलङ्कारा-
दिना दीमियुक्तः । इत्यमरः । २ । ६ । १०१ ॥
(यथा, भागवते । २ । ६ । १२ ।

“भाजिष्णुभिर्घ्नः परितो विराजते
लसद्भिमाना बलिभिर्महात्मनाम् ॥”)
विष्णौ, पुं । यथा, तस्य सहस्रनामस्तोत्रे ।
भाजिष्णुर्भोजनं भोक्ता सद्दिष्णुर्गदादिजः ॥
भातरौ, पुं, (भाता च भगिनी च । भाटसखो-
रित्वादिना एकशेषः ।) भाटभगिन्यौ । नित्य-
द्विवचनान्तोऽयम् । इत्यमरः । २ । ६ । ३६ ॥
भाता, [ऋ] पुं, (आजते इति । आज् + “नमृ-
नेष्टृत्वट्टोत्रिति । उणा० । २ । ६६ । इति
टन् । निपात्यते च ।) एकगर्भजातः । “भाट”
इति भाषा । तत्पर्यायः । सहोदरः २
समानोदर्यः ३ सोदर्यः ४ सगर्भः ५ सहजः ६
सोदरः ७ । इति हेमचन्द्रः ॥ पितरि ऋते
ज्येष्ठभातुः पितृतुल्यत्वम् । यथा,—
“ज्येष्ठो भाता पितृतुल्यो ऋते पितरि श्रौनकः ।
सर्वेषां स पिता हि स्यात् सर्वेषामनुपालकः ॥
कनिष्ठस्तेषु सर्वेषु समलानुवर्तते ।
समोपभोगजीवेशु यथैव तनयस्तथा ॥”

इति गारुडे ११४ अध्यायः ॥

तस्य भार्याहरणे तस्मै दायदाने च दोषो
यथा, ब्रह्मवेवर्त्तं प्रकृतिखण्डे ५६ अध्याये ।
“भाटजायापहारी च माटगामी भवेन्नरः ।
ब्रह्महत्यासहस्रक्ष लभते नाचसंशयः ॥
स याति कुम्भीपाकश्च यावच्चन्द्रदिवाकरौ ।
तस्माद्दुर्त्तय पापी च विष्टायां जायते क्षमिः ॥
वर्षकोटिसहस्राणि तत्र स्थित्वा च पातकी ।
ततो भवेन्नृपापी वर्षकोटिसहस्रकम् ॥
पुंस्रलीयोनिगर्भे च क्षमिश्चैव पुरन्दरः ।
गृध्रः कोटिसहस्राणि शतजन्मानि कुकुरः ।
भाटजायापहरणात् शतजन्मानि शूकरः ॥”

“यो ददाति न दायश्च बलिष्ठो दुर्मलाय च ।
स याति कुम्भीपाकश्च यावच्चन्द्रदिवाकरौ ॥
भातुरन्वेषणे भाता न गच्छेत् । यथा,—
नारद उवाच ।
“हे ह्यंशु महावीर्याः प्रजा यूयं करिष्यथ ।
ईदृशो लक्ष्यते यन्नो भवतां श्रूयतामिदम् ॥
वालिश्रा वत वयं ये नास्या जानीत वे भुवः ।
अन्तर्हृदमधश्चैव कथं सत्यय वै प्रजाः ॥
ऊर्ध्वं तिर्यग्धश्चैव यदाप्रतिहता गतिः ।
तदा कस्माद्भुवो नान्तं सर्वे द्रक्ष्यथ वालिश्राः ॥
ते तु तदचनं श्रुत्वा प्रयाताः सर्वतो दिशम् ।
अद्यापि न निवर्त्तन्ते समुद्रेषु इवापगाः ॥
हृद्यंश्चैव नष्टेषु दक्षः प्राचेतसः पुनः ।
वेरिस्थामथ पुत्राणां सहस्रमखण्डिभुः ॥
विवर्द्धयिषवस्तु सवकाशाः प्रजाः पुनः ।
पूर्वोक्तं वचनं ब्रह्मसारदेन प्रचोदिताः ॥
अन्योन्यस्युक्ते सर्वे सन्धगाह महासुनिः ।
भाटृणां पदवीं चैव गन्तव्या नाच संशयः ॥
ज्ञात्वा प्रमादं पृथ्यास्तु प्रजाः सन्धामहे पुनः ।
तेऽपि तेनैव मार्गेण प्रयाताः सर्वतो दिशम् ।
अद्यापि न निवर्त्तन्ते समुद्रेषु इवापगाः ॥
ततः प्रभृति वै भाता भातुरन्वेषणे हिज ! ।

प्रयातो नश्यति तथा तत्र कार्यं विज्ञानता ॥”
इति विष्णुपुराणे १ अंशे १६ अध्यायः ॥
अपि च, मात्स्ये ५ अध्याये ।

“ततः प्रभृति न भातुः कनीयान् मार्गमिच्छति ।
अन्विषन् दुःखमाप्नोति तेन तं परिवर्जयेत् ॥”
ज्येष्ठभातादिर्गुरुत्वं यथा,—

“उपाध्यायः पिता ज्येष्ठो भाता चैव महीपतिः ।
मातुलः श्वशुरच्छाता मातामहपितामहौ ।
बन्धुर्ज्येष्ठः पितृव्यश्च पुंस्ते गुरवः स्मृताः ॥”

इति कौर्म्ये उपविभागे १२ अध्यायः ॥

विभक्तानां तेषां धर्मदृष्टिर्था,—
यासः ।

“भाटृणां जीवतोः पित्रोः सहवासो विधीयते ।
तदभावे विभक्तानां धर्मस्तेषां विवर्द्धते ॥
भाटृणां यस्तु नैहेत धनं शक्तः स्वकर्मणा ।
स निर्भाष्यः स्वकारंशात् किञ्चिद्दत्तोप-
जीवनम् ॥”

ज्येष्ठभाटप्रशंसा यथा,—

“विभ्रथाङ्गच्छतः सर्वान् ज्येष्ठो भाता यथा
पिता ।

भाता शक्तः कनिष्ठो वा शक्तपेचा कुले
स्थितिः ॥

कुटुम्बार्थेषु चोद्भूयन्तस्तत् कार्यं कुरुते तु यः ।
स भाटभिर्दृष्टोऽपि यासाच्छादनवाहनेः ॥

अन्योन्यभेदो भाटृणां सुहृदां वा बलान्तकः ।
भवत्यानन्दकहेव ! द्विघतां नाच संशयः ॥”

भाटसंस्कारस्यावश्यकत्वम् । यथा, नारदः ।
“येषान् न ज्ञाताः पित्रा संस्कारविधयः क्रमात् ।
कर्त्तव्या भाटभिस्तेषां पेटकादेव तद्वनात् ॥
अविद्यमाने पित्रर्थे खांशादुद्भूय वा पुनः ।
अवश्यकार्थाः संस्काराभाटभिः पूर्वसंकृतैः ॥”

विभक्तानां तेषां साचित्वादि यथा,—
“साचित्वं प्रतिभाष्यश्च दानं यद्यथमेव च ।
विभक्ता भातरः कुर्धुर्नाविभक्ताः परस्परम् ॥”

इति दायतत्त्वम् ॥

भाटकः, त्रि, (भातुरागत इति । भाट् + “ऋत-
ञञ्” ४ । ३ । ७८ । इति टञ् । भातुरागत-
धनादि ।) भाटयौग्यः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

भाटजः, पुं, (भातुः सहोदरात् जायते इति ।
जन् + “पञ्चम्यामजातौ” ३ । २ । ६८ । इति ङः ।)
भातुरपत्यम् । तत्पर्यायः । भात्रीयः २ । इत्य-
मरः । २ । ६ । ३६ ॥ भाटव्यः ३ भाटपुत्रः ४ ।
इति शब्दरत्नावली । (स्त्रियां टाप् । भाटजा ।
भातुयुत्ताराम् ।)

भाटजाया, स्त्री, (भातुर्जाया ।) भाटभार्या ।
(यथा, मेघदूते । १ । १० ।

“अथापन्नामविहृतगतिर्द्रक्ष्यसि भाटजायाम् ॥”
तत्पर्यायः । प्रजावती २ । इत्यमरः । २ । ६ । ३० ॥

भाटद्वितीया, स्त्री, (भाटमङ्गलार्थां भाटभोज-
नार्थां वा द्वितीया इति मध्यपदलोपी कर्म-
धारयः ।) कार्त्तिकयुक्तद्वितीया । तद्विरणं
यथा । यमद्वितीया तु प्रतिपदद्वयता याम्हे-